

handling conferere med den ærede 4de Lands-
thingsmand for 6te Kreds (Flensborg), da
jeg vil være meget beredvillig til at gaae ind
paa en stor Deel af de Forandringer, han har
foreflaaet.

Formanden: Det af den ærede Lands-
thingsmand stillede principale Forslag er tag-
get tilbage. Jeg veed ikke, om Nogen opta-
ger det, da det i modsat Tilfælde vil falde
bort (Ophold). Det er saaledes bortfaldet.

Bevner: De Bemærkninger, jeg havde
håvt ifinde at fremkomme med Hensyn til
det subsidiaire Vædringsforslag, der er stillet
til § 1, ere tildeels fremsatte af forskellige
andre ærede Landsthingsmænd, og jeg skal der-
for ikke opholde Thinget med en Ojntagelse
deraf. Der er kun eet Punkt, som ikke er
berørt og dog kunde fortjene at komme i Be-
trægtning. Det er nemlig det, at Hundeeterne
dog i det Hele ville foretrække Lovudkastets
Lovbestemmelser for Vædringsforslagets, og at
de hellere ville udrede den forhøjede Afgift end
paatage sig den Besværlighed, der er forbun-
den med at paasee, at Hunden altid er forsynet
med Mundkurv. Jeg hører iøvrigt til dem,
som mene, at Lovudkastet ikke vil fremkalde
den tilføjede Virkning. Jeg troer, at Følgen
vil blive, at Hundeantallet ikke væsentligt vil
indskrænktes, og at den betydeligste Virkning vil
være, at Politikassen faaer en forøget Ind-
tægt. Men det, der forsoner mig med Lovud-
kastet og bevæger mig til at stemme derfor, er,
at jeg anseer det for kun at være et Forsøg,
der skal gøres. Der er vel hverken i Udcastet
eller i Motiverne udtalt Noget om, at det er
et Forsøg; men den høitærede Justitsminister
yttrede ved Lovens Forelæggelse, at „Ministeriet
erksender, at det er tvivlsomt, hvorvidt denne
Foranstaltning vil have nogen virksom Ind-
flydelse paa at formindste Hundenes Antal,
men man har dog troet idetmindste at burde
anstille en Prøve dermed“. En saadan Prøve
mener jeg kan gøres i Løbet af nogle faa
Aar, og, saafremt det da viser sig, at Lovud-
kastet ikke i nogen væsentlig Grad fører til det
tilføjede Formaaels Opnaaelse, mener jeg, at
det maatte bortfalde, og at man istedetfor

dette Lovudkast maatte fremkomme med et an-
det Udcast, hvorved Hensigten opnaaedes, eller
at man maatte gaae tilbage til den Afgift af
Hundene, som nu svares. Jeg veed ikke, om
denne Anskuelse maatte finde Medhold i Thinget,
og om den maaskee kunde komme i Be-
trægtning ved det Vædringsforslag, som den
ærede 4de Landsthingsmand for 6te Kreds
(Flensborg) har bebudet.

Rirck: Ja, naar man kan paastaae, at
2 er ligesaameget som 5, saa er det visstelig
meget let at vende op og ned paa den Argu-
mentation, som en Anden har brugt, og saa-
ledes troer jeg, at man er gaaet frem mod
mig. Muligt har jeg været uheldig i min
Fremstilling saavel forrige som denne Gang
med Hensyn til de Punkter, som jeg troede
man især burde have for Øie ved Bedømmelsen
af nærværende Forslag. Men jeg troer dog
ikke at have været saa uheldig i min Udtryks-
maade, at den kunde berettigede Nogen til at
troe, at jeg for Alvor vilde gjøre et Forslag til
en radical Cuur som det, den ærede 5te Lands-
thingsmand for 9de Valgkreds (Bjerring) om-
talte. At jeg skulde fremkomme med Forslag
til at slaae alle Hundene ihjel, er saa langt
fra Tilfældet, at jeg tværtimod holder meget
af dette Dyr, navnlig især for dets Trostabs
Skyld. Naar jeg derfor har fremstillet to
radicale Midler, som jeg tillod mig at anføre,
da er det kun for at bevise det Mangelfulde
ved Lovudkastet og det Umulige i sammes Op-
naaelse med Hensyn til det Diemed, der der-
ved er tilføjede. Og det troer jeg vistnok maa
staae klart for Alle, at Hensigten med Lovud-
kastet er at forsøge at indskrænke Hundeantallet
i Kjøbenhavn, idet man har meent, at den
store Fare, som man evig og evig har talt
om i den senere Tid, derved skulde kunne for-
mindstes. — Hvad er det nu for en Fare?
Det er den, at man er bange for, at Hunde-
galstaben skal udbrede sig, og desto lettere, jo
flere Hunde der er. Med Hensyn hertil mener
nu jeg, at man er bange for Noget, som ikke
er til, thi det antager jeg, at det i Virkelig-
heden ikke er — der kan have været enkelte
Tilfælde, men saadanne hende jo til alle Ti-
der, og vi have vistnok ikke levet noget Aar,